

РЕШЕНИЕ

№ 335

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски
Членове: Александър Желязков
Е. Колева

като разгледа докладваното от Е. Колева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600617 по описа за 2022 година

С присъда № 260000 от 19.01.2021г. по НОХД № 269/2019г. Пернишки окръжен съд е признал подсъдимия Р. Е. С. / със снета по делото самоличност / за виновен в това, че в периода от 30.05.2014 год. до 13.05.2017г. в с.Неделково,общ. Трън, обл. Перник, използвал не по предназначение - съгласно задълженията си по договор №14/112/09104 от 13.05.2014 год. за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. и приложения към него бизнес план, получени по сметка в Банка „ДСК“ ЕАД - клон Брезник финансови средства в размер на 14 501,22 лева от фонд, принадлежащ на Европейския съюз - Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, поради което и на основание чл.254б, ал.1, във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК го е осъдил на наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, като на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението за използване не по предназначение на сумата 9 944,78 лева, представляваща разликата до 24 446 лева.

На основание чл.66, ал.1 от НК съдът е отложил изпълнението на така наложеното наказание за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.189, ал.3 от НПК съдът е осъдил подсъдимия Р. Е. С. да заплати в полза на държавата общо сумата от 1 134,48 лева, представляваща направени разноски по делото, от които по сметка на ОД на МВР - Перник сумата 570,81 лева, представляваща направени разноски на досъдебното производство за експертизи, и по сметка на Окръжен

съд - Перник сумата 563,67 лева, представляваща направени разноски за експертизи на етапа на съдебното производство.

За проверка на присъдата в законния срок е постъпила **въззивна жалба от подсъдимия Р. Е. С.** В жалбата се сочи, че присъдата е необоснована, неправилна и явно несправедлива. В хода на наказателното производство били допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нарушение на материалния закон, които представляват основания за отмяна на постановената присъда. Същата не се основавала на пълно, обективно и всестранно изследване на всички правнозначими факти. Счита, че установената фактология прави тезата на обвинението недоказана. Моли присъдата да бъде отменена в осъдителната ѝ част и вместо нея да бъде постановена нова, с която да бъде оправдан изцяло.

Против присъдата на ПОС е постъпила **въззивна жалба и от адв.Е. Т.** – защитник на подс.С.. В жалбата се поддържа, че присъдата е неправилна и необоснована, поради нарушение на материалния и процесуалния закон и неправилна преценка на събраните доказателства. Счита, че присъдата на първоинстанционния съд почива на предположения, тъй като в конкретния случай липсвали доказателства подсъдимият да е отклонил предоставения му ресурс от неговото предназначение и по този начин да е компрометирал целта преследвана от финансиращата програма. Счита, че подсъдимият не е осъществил състава на чл.254б, ал.1 от НК. Безспорно средствата по извършеното от фонда към подсъдимия плащане са имали произход от безвъзмездното финансиране в сочения размер и са средства, принадлежащи на Европейския фонд за развитие на селските райони, предоставени на българската държава от Европейския съюз. Тези си задължения подсъдимият бил изпълнил, получените от него средства, предмет на обвинението, са били вложени и ползвани по предназначение, а не за цели, различни от договорените и нормативно регламентирани в Закона за подпомагане на земеделските производители и Наредба № 9 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярката „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програма за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г. Счита, че липсват надлежни и безспорни доказателства за осъществено от обективна и субективна страна престъпление в обема и вида, в който подсъдимият е предаден на съд, поради което моли да бъде оправдан.

Към въззивната жалба на подсъдимия по делото е постъпило **допълнение** от адв.Е. А., с представено пълномощно да го представлява пред въззивната инстанция. В допълнението се излагат подробни съображения, с които се обосновава претенцията да бъде отменена първоинстанционната присъда и подс.С. да бъде оправдан.

С жалбите не се сочат и представят доказателства, не се правят доказателствени искания.

Присъдата на Пернишки окръжен съд е била предмет на предходна въззивна проверка по ВНОХД № 492/21г. на САС, приключила с решение № 308/13.10.21г., с което същата е била изменена, като е отменена в частта, с която подс.Р. С. е признат за виновен за използване не по предназначение на сумата от 10 050 лева и в тази част на основание чл.304

от НПК е оправдан. В останалата част присъдата е била потвърдена.

По повод на постъпила касационна жалба от подс.С., чрез защитника му адв.А., с решение № 71/14.06.22г. по к.д. № 253/22г. ВКС е отменил решението на САС и го е върнал за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

В отменителното решение не са дадени указания, тъй като констатираното основание за отмяна е допуснато процесуално нарушение по чл.348, ал.1, т.2 от НПК – противоречие между обстоятелствена част и диспозитив на съдебния акт относно размера на наказанието.

В закрито заседание по реда на чл.327 и сл. от НПК не са допуснати от въззивния състав разпит на подсъдимия или събиране на други доказателствени материали.

В съдебно заседание пред въззивния съд защитата на подс.С. – адв.Е.А., моли да бъде отменена присъдата на ПОС като неправилна и необоснована. Счита, че не са събрани безспорни доказателства, че подсъдимият е използвал част от преведените му суми по договор за подпомагане на земеделски производител не по предназначение. Сочи, че протоколът от извършената проверка е преди изтичането на срока по договора, а проверяващите са били некомпетентни по отношение това дали действително е бил заложен мицел на гъба. Поддържа, че подсъдимият е изпълнил задълженията си във връзка с одобрения бизнес-план, реално е организирал стопанството си. Счита, че подсъдимият не е бил длъжен да използва цялата предоставена му сума от 12 500 евро само за това стопанство, а да вложи инвестиции в размер на 5 000 евро. Сочи, че останалата сума той е изразходвал за свои нужди като земеделски производител. Моли да бъде оправдан подсъдимия изцяло по повдигнатото му обвинение. Претендира за направените разноски за адвокатско възнаграждение.

Подсъдимият С. в лична защита поддържа заявеното от защитника си.

Представителят на Софийска Апелативна прокуратура в съдебно заседание пред въззивния съд застъпва становище, че жалбата е частично основателна. Счита, че по предназначение от подсъдимия е била използвана сумата от 10 050 лева, поради което присъдата следва да се измени и същият бъде оправдан за този размер, като бъде потвърдена в останалата ѝ част.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като обсъди доводите, изложени в жалбата на упълномощения защитник на подс.С., материалите по делото и като съобрази становищата на страните, застъпени в съдебно заседание, намира за установено следното:

Пернишки окръжен съд е постановил присъдата си при пълнота на доказателствата, относими към повдигнатото спрямо подс.С. обвинение. Фактическата обстановка е подробно изяснена. По делото са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред всички доказателства, нужни за неговото правилно решаване, а именно: гласни доказателствени средства - обясненията на подсъдимия С., дадени пред първоинстанционния съд, показанията на свидетелите П. Г., В. С., С. Н., Д. Б., И. П., Н. Й., М. Ц., П. С., А. П., К. И., Н. Н., Е. П., С. Е., Х. М., П. Я., З. В., Б. М., В. И., А. Д. и С. Д.,

способи на доказаване - заключенията на вещите лица по назначените по делото експертиза относно технологията за екстензивно производство на гъба обикновена кладница, основна и допълнителна съдебно-икономическа експертиза и почеркова експертиза, както и множество писмени доказателства и доказателствени средства. Безспорно са установени всички факти, включени в предмета на доказване, а въз основа на тях направени правилни фактически изводи. Поради това въззивната съдебна инстанция изцяло възприе фактическата обстановка, установена от Пернишки окръжен съд. Фактическите констатации на първоинстанционния съд са изградени след професионален и задълбочен анализ на посочения по-горе доказателствен материал и след излагане на убедителни съображения във връзка с необходимостта от кредитиране на едни доказателства и отхвърляне на други, в резултат на който първата инстанция е приела следната **фактическа обстановка**:

Европейският съюз в съответствие с политиката си за развитие на селските райони в държавите-членки е приел Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г. (ПРСР) за България е приета с Протокол №8.30 от заседание на Министерския съвет на Р. България на 01.03.2007 г. Тази програма цели развитие на конкурентноспособни и основани на иновации земеделие, горско стопанство и хранително- преработвателна промишленост, опазване на природните ресурси и околната среда в селските райони и подобряване на качеството на живот и разнообразяване на възможностите за заетост в селските райони.

С Наредба № 9 от 03.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ /ССМФ/ по ПРСР за периода 2007-2013 г., /издадена от Министъра на земеделието и продоволствието и обнародвана в ДВ бр.42/25.04.2008 г./, се уреждат условията и редът за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на проекти по мярка „ССМФ“ по ПРСР за периода 2007-2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

Подсъдимият Р. Е. С. е роден на *****г. и не е осъждан. Живее в с. ***, общ. ***, обл. ***.

По организиран от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони курс през 2013г. подсъдимият Р.С. завършил курс за професионално обучение по биоземеделие, професия „фермер“, специалност „земеделец“ проведен в „Бизнес Център“ в гр.Полски Тръмбеш. За завършения курс на подсъдимия било издадено удостоверение №71/18.10.2013г.

На 13.11.2013г. подсъдимият Р.С. бил регистриран като „земеделски стопанин“ по реда на Наредба № 3/1999г. за поддържане на регистъра на земеделските стопани.

По подадено заявление от Р.С. и въз основа на предложен от него бизнес-план на 13.05.2014г. между подсъдимия, като ползвател, и Държавен фонд „Земеделие“, представляван от изпълнителния директор, бил сключен договор № 14/112/09104 за отпускане на финансова помощ по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери по ПРСР за периода 2007-2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие

на селските райони. Неразделна част от този договор били Приложения № 1 и 2 и представения от подс.С. бизнес-план.

Съгласно чл.6 от Наредба № 9/03.04.2008г. и т.2.1 до 2.4 и сключения договор, изплащането на финансовата помощ се извършва на два етапа, като първото плащане е в размер на левовата равностойност на 12 500 евро и се изплаща след одобрение на заявлението за подпомагане, а второто плащане е в размер на левовата равностойност на 2 500 евро за всяка 1.5 икономически единици увеличение спрямо първоначалното състояние на земеделското стопанство, след проверка за изпълнението на бизнес-плана на младия фермер и се изплаща след края на третата или четвъртата година от датата на сключване на договора за отпускане на финансовата помощ.

На 30.05.2014г. по банковата сметка на Р. С. в Банка „ДСК“ ЕАД - клон Брезник, от ДФ „Земеделие“ била преведена сумата от 24 446 /двадесет и четири хиляди четиристотин и четиридесет и шест/ лева, представляващи първо плащане по финансовата помощ, с оглед извършването на заложените в бизнес-плана дейности.

До края на месец октомври 2014г. подсъдимият постепенно изтеглил всичките преведени му средства по посочената банкова сметка.

По отношение на сключения договор, подсъдимият започнал частично изпълнението му, като вече бил сключил договор за аренда на земеделска земя /на 17.10.2013г./ в землището на с.***, общ. ***, обл.Перник, местността “Заграня“ на имот с номер 063060, представляващ ливада с площ от 4,066 дка, пета категория, организирал набавянето на дървени трупчета, които пренесъл с помощта на свои приятели в мястото, което оградил и заредил трупчетата с мицел на обикновена гъба кладница.

В представения бизнес-план като характеристика и цели на земеделското стопанство Р.С. посочил отглеждането на гъби тип „кладница“ на площ от 400 кв. м. и обработка на 3.666 дка ливади в с.***, общ. ***. За постигането на тези цели и съгласно Приложение № 1 към договора, като необходими инвестиции в дълготрайни материални активи, в срок до три години от сключването на договора, Р. С. следвало да закупи помпа за поливане с маркуч и специализирано транспортно средство-микробус. Като основни дейности следвало да увеличи икономическия размер на стопанството минимум с 4.5 икономически единици, да завърши курс, включващ основни проблеми по опазване на компонентите на околната среда в земеделския сектор, достигане на земеделското стопанство на съответствие със стандартите на ЕС по отношение на ветеринарните и фитосанитарните изисквания, опазване на компонентите на околната среда, хигиената и безопасните условия на труд, подобряване на механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство и преминаване към биологично производство. В срок до 4.5 години след сключването на договора, подсъдимият Р. С. следвало да закупи като инвестиция в дълготрайни материални активи косачка. (Приложение № 2 от договора).

Поради това, че проектът на подс.Р.С. получил приоритет в съответствие с

нормата на чл.12а, ал. 1, т.3 от Наредба № 9 от 03.04.2008г., с уведомително писмо с изх. № 01.-223-6500/142 от 14.03.2016г. на ДФ „Земеделие“, от подсъдимия било изискано да представи копие от сертификационно писмо от контролиращо лице, удостоверяващо последната инспекция или копие от сертификат от контролиращото лице, удостоверяващо, че е производител на продукт/и, сертифициран/и като биологичен/и. Отговор не бил получен.

С докладна записка с вх. № 05-2-220/133 от 20.04.2016г. от ДФ „Земеделие“ до началника на дирекция „Технически инспекторат“ било изискано да бъде извършена проверка на място, с цел установяване дали се спазват заложените по бизнес-плана дейности, както и да бъдат изискани: сертификационно писмо от контролиращото лице, удостоверяващо, че кандидатът е производител на продукт/и, сертифициран/и като биологичен/и; удостоверение за вписване в списъка на обектите за първично производство на култивирани гъби (Обр. БАБХ № 97); удостоверение за регистрация от Регионална служба за растителна защита, доказващо, че кандидатът е регистриран в официалния регистър за фитосанитарен контрол в съответната ОДБХ по място на производство (Обр. БАБХ № 111).

Същевременно било изготвено и писмо с изх. № 01-223-2600/174 от 20.4.2016г. до „Екогрупо Италия-клон България“ ООД, с което било изискано копие от договор за контрол по смисъла на чл.18, ал.3 от Закона за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз (ЗПООПЗПЕС).

С вх. № 01-223-2600/174 от 16.05.2016г. в ДФ „Земеделие“ било получено писмо от „Екогрупо Италия-клон България“ ООД с изх. № 508 от 10.05.2016г., с което била предоставена информация, че договор № ВЮ-162 от 08.11.2013г. за контрол и сертификация, сключен между „Екогрупо Италия-клон България“ ООД и Р. С. е прекратен през 2014г. поради неплащане на таксата от подсъдимия.

Така за 2014 и 2015г. договор между подсъдимия и „Екогрупо Италия - клон България“ ООД не е имало. Такъв бил сключен едва след извършването на първата проверка на стопанството на подсъдимия на 27.04.2016г.

На 27.04.2016г. служители от ДФ „Земеделие“ (свидетелите В. С. и П. Г.) извършили проверка на място в стопанството на подсъдимия С. в с.***, община ***, като резултатите от същата отразили в контролен лист в следния смисъл, а именно: по отношение на гъбите кладница било констатирано, че са измерени 0.042 ха площ с пънове приспособени за отглеждане на гъби и видимо от състоянието на пънчетата за тях не е полагана грижа, при което от мицела не се възпроизвежда гъба. Отразено било като забележка, че при проверката не са предоставени следните изискани от подсъдимия документи: сертификационно писмо от контролиращото лице удостоверяващо, че кандидатът е производител на продукт/и, сертифициран/и като биологичен/и; удостоверение за вписване в списъка на обектите за първично производство на култивирани гъби (Обр. БАБХ № 97); удостоверение за регистрация от Регионална служба за растителна защита, доказващо, че кандидатът е регистриран в официалния регистър за фитосанитарен контрол в

съответната ОДБХ по място на производство (Обр. БАБХ № 111). Като констатация от проверката на място в контролния лист били посочени следните обстоятелства: 0.04 ха площ с пънове, приспособени за отглеждане на гъби и 0.369 ха ливада; липса на документи за сертификация на биологично производство на гъби след датата на сключване на договора с ДФЗ; липса на закупена помпа за поливане с маркуч в заложените по бизнес план дейности; липса на закупен микробус в заложените по бизнес-план дейности; липса на реализирана продажба на гъби кладница; липса на дневници или счетоводни документи за приходите и разходите на стопанството. Отражено било като забележки, че към момента на проверката не са спазени заплануваните дейности в бизнес-плана, не са представени документи, доказващи дейността на подсъдимия като биологичен производител и документи, удостоверяващи дейността на същия по отглеждане на гъби, както и че не са извършени предвидените по проект инвестиции.

В докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 18.05.2016г. от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ - София град била описана фактичката обстановка по случая и било отправено искане за становище от дирекция „Правна“ към ДФ „Земеделие“ по отношение на прилагането на чл.8а, ал.1, т.3 от Наредба №9 от 03.04.2008г., както и бил зададен въпрос дали стопанството на бенефициента следва да се счита за фиктивно създадено с цел усвояване на средства по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“.

С докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 08.06.2016г. от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ - София град било предоставено копие от жалбата на Р. С. с вх. № 01-222-6500/149 от 30.05.2016г., заедно с приложените към нея документи.

С писмо вх. 05-2- 223/85 от 25.08.2016г. от дирекция „Правна“ било изразено становище и била отправена препоръка да бъде направена последваща проверка на място на Р. С. през есента, когато на пънчетата следва да има гъби.

Междувременно, на 20.06.2016г. бил сключен анекс към договор №14/112/09104 от 13.05.2014г. между ДФ „Земеделие“, представляван от изпълнителния директор, и подсъдимия Р. С. като ползвател, по силата на който двете страни са се споразумели за следното: По Приложение №1 към договора: Таблицата за инвестиции в дълготрайни материали активи (част от Приложение № 1) към договора се заличавала и се създавала таблица за инвестиции в дълготрайни материални активи (Приложение № 1А към анекса), като вместо първоначалните инвестиции за закупуване на помпа за поливане с маркуч и специализирано транспортно средство - микробус, в срок до три години от сключването на договора от 13.05.2014г. подсъдимият следвало да закупи камион - самосвал до 3.5 тона. По Приложение №2 към договора: Таблицата за инвестиции в дълготрайни материали активи (част от Приложение № 2) към договора се заличавала и се създавала таблица за инвестиции в дълготрайни материални активи (Приложение № 2А към анекса), като вместо първоначалните инвестиции за закупуване на косачка, в срок до три години от сключването на договора от 13.05.2014г. подсъдимият следвало да закупи бензинова косачка и моторна резачка. Всички останали текстове по договора от 13.05.2014г. запазвали своето действие, като не се променял и срокът, в който подсъдимият трябвало да направи инвестициите по

договора.

С докладна записка с вх. № 05-2-223/85 от 04.10.2016г. до началника на дирекция „Технически инспекторат“ е изискано да бъде извършена проверка на място с цел установяване дали се спазват заложените по бизнес-плана дейности и дали подсъдимият Р.С. отглежда 1200 кв.м. култивирана гъба - кладница и 2.886 дка ливади (съгласно т.1 от Приложение №1 към договора по Таблицата за основните дейности и цели представляващо увеличение на икономическия размер на земеделското стопанство с минимум 4.5 икономически единици) в землището на с.***, община ***.

Проверката на място на стопанството на бенефициента била извършена от свидетелката С. Н. на 18.10.2016г. в с.***, община ***, област Трън, като резултатите от същата били отразени в приложения по делото контролен лист. По отношение на гъбите кладница било констатирано, че са измерени 0.043 ха площ с пънове, приспособени за отглеждане на гъби - кладница и 0.373 ха ливада. При извършване на проверка било установено, че са налице единствено пънчетата/трупчета, вкопани в земята, а видимо от състоянието им не се възпроизвеждала гъба - кладница. Отразени били следните забележки: към момента на проверката не е извършена инвестицията - закупуване на моторна резачка и бензинова косачка, заложили през четвъртата година от изпълнението на бизнес плана /съгласно Анекс 1 от 20.06.2016г. към договор № 14/112/09014 от 13.05.2014 т.1/; към момента на проверката не е извършена инвестицията закупуване на камион - самосвал до 3.5 т., заложила през третата година от изпълнението на бизнес-плана /съгласно Анекс 1 от 20.06.2016г. към договор № 14/112/09014 от 13.05.2014 т.1/; Като констатации от проверката на място в контролния лист е посочено следното: по бизнес-план бенефициентът е заложили отглеждането на 1200 кв.м. - култивирани гъби и 2.866 дка. — ливади в землището на с.***, общ. ***, а при проверката се установили 0.043 ха площ с пънове, приспособени за отглеждане на гъби кладница, без наличие на поникнала гъба и 0.373 ха ливада; не е извършена инвестицията - закупуване на камион - самосвал до 3.5 т заложен през третата година от изпълнението на бизнес плана /представен е анекс 1 от 20.06.2016г. към договор №14/112/09014 от 13.05.2014г./; няма реализирана продажба на гъби кладница през 2016г.; не са представени договори за контрол и сертификация в биологично земеделие, както и инспекционни доклади от сертифициращ орган за 2014г. и 2015г., като е представен договор за контрол и сертификация в биологично земеделие №BIO-70/27.04.2016г. и инспекционен доклад от производствена дейност от 13.05.2016г. Отразено било като забележки също, че към момента на проверката не са спазени заплануваните дейности в бизнес-плана, не са представени документи, удостоверяващи дейността на бенефициента по отглеждане на гъби кладница през 2016г. и не са извършени предвидените по проект инвестиции.

През всяка от трите години подсъдимият е добивал известно количество гъби, въпреки, че по време на двете проверки през 2016г. /през април и през октомври месец/ на място не били установени гъби върху пъновете, както и че е продавал от тези гъби на частни лица.

Счетоводната документация не била водена от подсъдимия надлежно, като не са запазени оригинали на всички фактури за извършени продажби, а само копия.

На 13.07.2017г. подс.Р.С. закупил товарен автомобил „ОМ Ивеко“ с рег. № *****, като датата на придобиването на товарния автомобил била след крайния срок по договора (13.05.2017г. съгласно Приложение № 1А към анекс от 30.06.2016г.), когато подсъдимият е следвало да инвестира в дълготрайни материални активи.

С оглед неизпълнението на част от задълженията по договора с решение за налагане на финансова корекция №14/09104/04/01 от 13.12.2017г. директорът на ОД на ДФЗ е отказал изплащането на финансовата помощ, представляваща второ плащане по договор №14/112/09104 от 13.05.2014г. във връзка с неизпълнение на нормативни и договорни задължения, предвидени в чл.8, ал.1, т.1, т.6 и т.12, чл.14е и чл.33 от Наредба №9 от 03.04.2008г., респ. неизпълнение на задълженията по чл.4.4, б.„а“1 б. „е“ и б. „к“, т.4.36 и т.4.37 от договора за безвъзмездна помощ.

За изясняване на обстоятелствата, свързани с дейността на подс.С. като земеделски стопанин, и изразходването на предоставената му финансовата помощ, по делото са приети основна и допълнителна съдебно-икономическа експертизи.

Според заключението на основната съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице Р. М., за дейността на Р. Е. С. като земеделски производител са водени следните счетоводни регистри: материална книга /л.112 и л. 113, том 1 на ДП №29/2017 год. по описа на ОСЛО към ОП гр.Перник/; книга за разходите /л.114, том 1 на ДП №29/2017 год. по описа на ОСЛО към ОП гр. Перник/; книга за приходите / л.115 и л. 116, том 1 на ДП №29/2017 год. по описа на ОСЛО към ОП гр. Перник/. В материалната книга са отразени следните разходи: фактура № *****/30.10.2013 год. издадена от ЮЗДП ДП ДГС БРЕЗНИК, предмет „такса за издаване на превозен билет“ и „шир. дърва“ - на стойност 251.10 лева; фактура № *****/30.10.2013 год., издадена от „МИЦЕЛ“ ООД гр.Пловдив, предмет - „гъбен мицел – кпадница“ на стойност 187.20 лева; приемо-предавателен протокол от 24.07.2014 год. между ЗП Р. С. и Д. П., с предмет „косене на ливада“ на стойност 136.00 лева; приемо-предавателен протокол от 26.07.2014 год. между ЗП Р. С. и К. Л., с предмет „косене на ливада“ на стойност 136.00 лева; фактура № 000000938/13.05.2016 год., издадена от „ЕКОГРУПО ИТАЛИЯ-КЛОН БЪЛГАРИЯ КЧТ“ гр.София, предмет - „контрол и сертифициране на производство“ - на стойност 494.00 лева; приемо-предавателен протокол от 20.05.2016 год. между ЗП Р. С. и Б. П., с предмет „косене на ливада“ на стойност 72.00 лева; приемо-предавателен протокол от 10.07.2016 год. между ЗП Р. С. и Д. Г., с предмет „косене на ливада“ на стойност 152.00 лева; граждански договор от 23.11.2016 год. с Е. Л. П. - на стойност 300.00 лева. Заключението на вещото лице е, че отразените разходи не са достатъчно основание да се приемат за направени разходи, тъй като в тях не е посочено, че са направени по договор №14/112/09104 от 13.05.2014г. по Оперативна Програма „Създаване на стопанства на млади фермери“.

Според допълнителната съдебно-икономическа експертиза на вещото лице Р. М., за периода от месец май 2014 г. до месец юли 2017г. подсъдимият Р.С. е извършил разходи на

стойност 17 844,71 лева или 9 123,955 евро. Вещото лице е уточнило, че от тези суми разходите, извършени в тригодишния срок на договора /от 30.05.2014г. до 30.05.2017г./ се равняват на 1 290 лева, от които по 136 лева разходи за косене на ливада, извършени, съответно, на 24.07.2014г. и на 26.07.2014г., разход за контрол и сертифициране на производство по фактура, издадена от „Еко групo България“ на 13.05.2016г. на стойност 494 лева, косене на ливада на 20.05.2016г. на стойност 72 лева, косене на ливада от 10.07.2016г. на стойност 152 лева, граждански договор на стойност 300 лева от 23.11.2016г. Всички останали разходи са направени след изтичането на тригодишния период на договора.

За изясняване на обстоятелствата, свързани с конкретната земеделска дейност на подс.С. по отглеждане на гъби кладница, по делото е допусната и приета от първия съд съдебно-техническа експертиза с предмет технологията за екстензивно производство на гъба обикновена кладница (*Pleurotus ostreatus* /Jacq. P.Kumm./), изготвена от гл. ас. д-р Т. Н., преподавател в катедра „Лесовъдство“ на Лесотехнически университет-София. Според заключението подсъдимият Р.С. е изпълнил в по-голямата им част последователността на мероприятията при екстензивно култивиране на кладница. Експертът е посочил като най-голям пропуск от страна на подсъдимия липсата на технологична карта и дневник, в който да се отбелязва историята на плантацията от кладница - кога са добити тропите, как са съхранявани, кога е извършена инокулацията, кога е поливано, какви са добивите и т.н. Заключението на експерта е, че подсъдимият и лицата, извършили проверката на стопанството му - на 27.04.2016г. свидетелите В. С. и П. Г., и на 18.10.2016г. - свидетелката С. Н., не са имали необходимите знания и компетентност по екстензивни технологии за отглеждане на гъба кладница.

Във връзка с доказателствената дейност на първоинстанционния съд следва да се посочи, че между приобщените по делото немалко по обем доказателства, не се констатира съществени противоречия, а в по-голямата си част, разнородните по своя произход доказателствени източници, си кореспондират. Независимо от това, Пернишки окръжен съд е изпълнил задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК, като внимателно и подробно е мотивирал присъдата си, посочвайки въз основа на кои доказателствени материали е приел за установени изложените по-горе фактически обстоятелства.

По безпротиворечив начин по делото са установени първоначалните действия във връзка с решението на подс.С. да кандидатства за финансиране по програмата за млади фермери и за осъществяване на собствен бизнес. Така правилен е изводът на първия съд, че в заявлението си за подпомагане, към момента на неговото депозиране, подсъдимият е отразил реалното статукво на дейността си като земеделски стопанин. Логичната последица на законосъобразно обществената процедура по кандидатстване за финансова помощ и надлежното ѝ документално оформяне, било сключването на процесния договор за подпомагане с ДФЗ.

Неоспорени от подсъдимия, а и установени по несъмнен начин по делото, са обстоятелствата, касаещи сключването на договор №14/112/09104 от 13.05.2014г., анексьт

към него от 20.06.2016г., приложения 1а и 2а и одобрения бизнес-план - заложените в тях клаузи относно размера на финансирането, права и задължения на страните, сроковете и условията, при които е следвало да бъдат преведени отделните траншове.

Във връзка с авторството на деянието посредством изготвена по делото почеркова експертиза е установено, че подписите в посочените документи са положени от подсъдимия Р. С..

Потвърждение за действителните първоначални намерения на подсъдимия се открива в последвалите действията от негова страна - набавянето на дървените трупчета, поставянето им в наета преди това от него земеделска земя, ограждането и зареждането им с мицел на обикновена гъба кладница.

Безспорен факт е и получаването по банков път по сметка на подсъдимия на първата част от безвъзмездната помощ в размер на 24 446 лева.

След като по делото няма спор относно това, че на подс.С. е била предоставена посочената по-горе сума за изпълнение на бизнес-плана по договор за подпомагане, както и че същият е започнал да осъществява стопанска и земеделска дейност във връзка с този план, ключов за правилното решаване на делото е отговорът на въпроса инкриминираната сума, получена от фонд предоставен от Европейския съюз, използвана ли е изцяло по предназначение.

За отговор на този въпрос доказателства се съдържат в показанията на длъжностните лица от ДФЗ. Обстоятелствата, свързани с извършените проверки по отношение земеделската дейност и стопанство на подсъдимия, респ. резултатите от тях, по делото са установени посредством приобщените контролни листове и заключения на компетентните лица. Доказателствено значение имат и показанията на свидетелите В. С., П. Г. и С. Н., които по един убедителен и незаинтересован от изхода на делото начин възпроизвеждат пред съда спомените си във връзка с извършените от тях констатации.

При отговора на главния спорен въпрос по делото, Пернишки окръжен съд е отделил специално внимание на обясненията, които подсъдимият е давал в хода на съдебното следствие. В кореспонденция на останалите доказателства по делото са твърденията му за полагане на трупчетата и „заразяването“ им с мицел, за сключения от него договор за аренда на земя и поставяне на ограда с бодлива тел. В обясненията си подсъдимият е изложил фактическите обстоятелства, довели до необходимост от промяна на поетите с първоначалния договор ангажменти за закупуване на микробус и поливна система. Основателността на възраженията му е довела до подписването на Анекс към договора, по силата на който подсъдимият се е задължил до изтичане срока му на действие да закупи камион. Същият, според неговите твърдения, е бил по-подходящ за този вид дейност. Подсъдимият е направил подробни разяснения и относно причините, поради които не е закупил такъв камион в указания от договора срок, а е сторил това едва през месец юни 2017г. Внимателната съпоставка на твърденията му, инкорпорирани като доказателство посредством дадените обяснения, с други доказателствени източници – показания на

свидетелите К. И., Н. Н., Ал.Д. и Сн.Д.а, А. П., И. П., както и кореспондиращите им писмени доказателства - договор и анекс, квитанции и документи за кандидатстване по мярка 112 и за извършени разходи, доведе и настоящия състав до извод за достоверност на обясненията на подсъдимия. В този смисъл, правилно и законосъобразно първостепенният съд ги е кредитирал и използвал като доказателствено средство при обосноваване на фактическите си изводи. В тази връзка следва да се посочи, че при обосноваване на фактологията си, правилно първият съд е възприел и показанията на множество разпитани по делото свидетели – Б., П., Й., Ц. и др. въз основа на които е достигнал до извод, че подсъдимият до известна степен и следвал технологията за отглеждане на гъби и частично е изпълнил задълженията си по договора и представения към него бизнес-план. По делото са разпитани свидетели, които са виждали поникнали гъби в стопанството, и такива, които са си брали, респ. купували гъби от подсъдимия. Във връзка с последното обстоятелство, правилно първият съд е заключил, че отсъствието на подписани документи /фактури/ за закупуване на гъбите, само по-себе си не опровергава твърденията на свидетелите П.Я., Е.П. и В.С., че са купували пресни гъби от подсъдимия. Извършеният от ПОС доказателствен анализ във връзка с така приобщената не малка гласна доказателствена съвкупност /стр.9-10 от мотивите на присъдата/ е подробен и напълно се възприема от САС, поради което и не е необходимо по-нататъшното му детайлизиране.

Въз основа на приложените по делото документи, които са били предмет на внимателно проучване и от изготвените по делото две съдебно-икономически експертизи – основна и допълнителна, по делото са установени по „пера“ направените от подсъдимия разходи през инкриминирания период от време. За част от сумите първият съд е приел, че са използвани по предназначение, а за други – че не съставляват разходи по смисъла на чл.254б от НК. Във връзка с този елемент от обективния състав на посочената разпоредба, въззивната инстанция в настоящия ѝ състав не се съгласява с част от правните оценки, които ПОС е дал на иначе правилно установените по основание и размер разходи на подс.С.. В тази насока съображения ще бъдат изложени по-долу при обсъждането от правна страна.

При така установената фактология, Пернишки окръжен съд е приел от правна страна, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна фактическия състав на престъплението по чл.254б, ал.1 от НК.

В чл.12, ал.1 от Закона за подпомагане на земеделските производители са очертани кръга на лицата, условията и реда за отпускане на парични средства от Държавен фонд „Земеделие“ за финансово подпомагане по посочените в чл.11, ал.2, т.1 и ал.3 от Закона програми. Предмет на престъпното посегателство по чл.254б, ал.1 от НК са средствата, получени при финансиране от фондовете, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от него на Българската държава. Проектът по мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери” по „Програма за развитие на селските райони 2007-2013година” е финансиран от Европейския земеделски фонд с обхват на помощта 80% и национално финансиране в размер на 20%. Изпълнителното деяние на престъплението по чл.254б, ал.1 от НК се изразява в умишлено използване не по предназначение на получени

финансови средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава.

От доказателствата по делото е безспорно е установено, че е бил сключен договор № 14/112/09104 от 13.05.2014г. между подсъдимия, като ползвател, и Държавен фонд „Земеделие“, представляван от изпълнителния директор. На 30.05.2014г. същият е получил финансовите средства в размер на 24 446 лв., от които 80% европейско и 20% национално финансиране, представляващи първо плащане по безвъзмездната финансова помощ в размер на 48 892 лв.

Преди всичко следва да се посочи, че правилно и законосъобразно от общия размер на получената финансова помощ първият съд е изключил сумата от 4 889,20 лева, поради изначална обективна несъставомерност на обвинението в тази му част. За съставомерността на деянието чл.254б, ал.1 от НК е необходимо финансовите средства, предмет на престъпно посегателство, да са предоставени от фондове, принадлежащи от Европейския съюз. Чрез писмо на Директора на ОД-София на ДФЗ-Разплащателна агенция за оторизация на плащането по делото е установено, че 80% от преведената сума – в размер на 19 556,80 лева, е европейско съфинансиране, а 20% - в размер на 4 889,20 лева, е национално съфинансиране. Ето защо, правилно ПОС е оправдал подс.С. за сумата, изхождаща от национално финансиране в размер на 4 889,20 лева.

Относно станалата част от сумата, предоставена на подсъдимия безвъзмездна помощ от европейски фонд, следва да бъде дадена правна оценка изразходена ли е била по предназначение по смисъла на закона, респ. дали изхарчването е било извършено във връзка с инвестиционни, основни дейности и цели по Договора от 13.05.2014г. и Анекса към него, съответно предвидени за изпълнение в бизнес плана. В закона не е указано какво се има предвид под „по предназначение“. Разпоредбата на чл.12 от ЗПЗП най-общо регламентира целите, за които се предоставят паричните средства от ДФ „Земеделие“, които са в съответствие с Общата селскостопанска политика на ЕС. Ето защо за съставомерността на деянието във всеки отделен случай следва да се изследват клаузите на сключения договор и най-вече - изпълнението на заложените цели, инвестиции и основни дейности в бизнес-плана, представен от самия кандидат като неразделна част от Заявлението за подпомагане. Цялостната проверка на дейността на подсъдимия във връзка с изпълнението на сключения от него договор с ДФЗ показва, че до края на месец октомври 2014г. същият постепенно е изтегил от банковата сметка предоставените му целеви средства. Действително, по делото не е установено за какво подсъдимият е изразходвал част от получените средства, но за съставомерността на деянието от значение е, дали това е станало във връзка с дейностите, залегнали в договора.

Посредством назначените по делото съдебно-икономически експертизи – основа и допълнителна, по делото е установено, че за тригодишния период по договора /от 30.05.2014г. до 30.05.2017г./ същият е изразходвал сума, равняваща се на **1 290 лева**, за косене на ливада, за контрол и сертифициране на производство и по граждански договор. Първостепенният съд е приел, че тези разходи следва да бъдат признати като такива по

изпълнение на договора с ДФЗ от 13.05.2014г., независимо от обстоятелството, че във фактурите и приемо-предавателните протоколи не е отразено, че същите са извършени именно по този договор. Въззивната инстанция се съгласява с така направения извод, отчитайки обстоятелството, че проверените от вещите лица разходооправдателни документи кореспондират на приобщени по делото гласни доказателствени средства, които сочат, че подсъдимият е извършвал дейности по създаване и поддържане на земеделско стопанство за отглеждане на гъби кладница.

Въззивната инстанция не се съгласява с направения от ПОС извод, че от инкриминираната сума следва да се приспаднат като разход, извършен във връзка с дейността на земеделския стопанин, платените от подсъдимия данъчни задължения, чиято стойност е установена от допълнителната съдебно-икономическа експертиза в размер на 5 055,58 лева. Данъкът представлява публично държавно вземане, установено на базата на задължителност, безвъзмездност и безвъзвратност, като неговото реализиране е гарантирано с държавна принуда. На това публично субективно право на държавата съответства задължението на гражданите, закрепено в чл.60, ал.1 от Конституцията, за заплащане на данъци и такси, установени със закон, съобразно своите доходи и имущество. Действително, част от данъчните правоотношения са пряко свързани с дейността на физическото лице или търговец, в случая земеделския стопанин, тъй като именно от дейността следва да се формират доходите му, респ. облагаемата основа на данъка, изчислима като разликата между приходната и разходната част. Платените данъци, обаче не могат да бъдат включени в разходната част на дейността, тъй като те са задължения със съвсем различен по своя характер правопораждащ факт. Разходите по плащане на данъци не попада в обхвата на чл.254б, ал.1 от НК, където се включват само такива за изпълнението на заложените цели, инвестиции и основни дейности в бизнес-плана.

По изложените съображения, САС намери, че неправилно Пернишкият окръжен съд е оправдал подс.С. за посочената сума от 5 055,58 лева - платените от подсъдимия данъчни задължения през периода на действие на договора му с ДФЗ от 13.05.2014г. Извършената констатация се прави единствено за пълнота, тъй като отсъствието на „съответен протест“ против оправдателната част прави невъзможно коригиране на присъдата, тъй като с това би се влошило положението на подсъдимия-жалбоподател.

От друга страна, въззивната инстанция не се съгласява с направения от Пернишки окръжен съд извод, че предвидената в бизнес-плана инвестиция за закупуване на товарен автомобил - самосвал, не следва да се приема като разход, тъй като същият бил извършен след изтичане на срока по чл.3, ал.1 от договора /30.05.2014г. до 13.05.2017г./, предвиден със сключения Анекс от 20.06.2016г. В мотивите на присъдата си първият съд е обсъдил обясненията на подсъдимия във връзка с разхода за закупуване на камион-самосвал и ги е възприел единствено като доказателство за субективната страна на деянието. Без връзка с предмета на обвинението първостепенният съд е изложил аргументи относно покупната цена на товарния автомобил, която е съпоставена с два предходни договора за прехвърляне на същия автомобил. Доводи за недействителност на договора за покупка на товарния

автомобил не са правени, липсват и такива изводи в мотивите на присъдата, поради което напълно излишно е било обсъждането на предходни сделки със същото превозно средство, респ. стойността му в отделните сделки. Още повече, че претенцията на защитата да бъде включен този разход като целево извършен от предоставената на подсъдимия финансова помощ, е била отхвърлена единствено на основание, че същият е закупен след указания в договора и анекса срок. Противно на първата инстанция, настоящият състав застъпва становището, че разходите за закупуване на товарен автомобил, предвиден като инвестиция в бизнес-плана, и чието предназначение несъмнено е свързано с обслужването на създаденото стопанство за отглеждане на гъба кладница, следва да се третират като използвани по предназначение по смисъла на чл.254б, ал.1 от НК. За отхвърляне претенцията на подсъдимия за признаване на този разход първият съд е отчел като решаващо обстоятелство моментът на извършването ѝ. В тази връзка следва да се посочи, че изпълнителното деяние на инкриминираната разпоредба се изразява в използването не по предназначение. В случая, закупуването на камиона е станало много кратко време след изтичане тригодишния срок по договора на подсъдимия с ДФЗ, без обаче да съществува съмнение, че това е станало именно с цел да обслужва създаденото от него стопанство за отглеждане на гъби кладница. Допуснатото от подс.С. просрочие при изпълнение на задължение по договора може да бъде предмет на друга отговорност, но наказателната му такава не може да бъде ангажирана за деянието по чл.254б, ал.1 от НК, при положение, че е доказано по делото, че сумата от 10 050 лева за закупуването на камион, е изразходена по предназначение и в пълно съответствие с одобрения за финансиране бизнес-план.

Ето защо, присъдата на Пернишки окръжен съд следва да бъде изменена, като за посочената сума от 10 050 лева подс.С. следва да бъде оправдан с въззивното решение.

От субективна страна престъпното деяние по чл.254б, ал.1 от НК е извършено от С. при условията на пряк умишъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК – той е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и ги е искал. Формата на вина се извлича от действията и цялостното му обективизирано поведение, описано по-горе. Подсъдимият е имал пълната възможност да си изгради адекватни на обективното положение представи относно разходването на предоставените му средства. Той е бил наясно с предмета на сключения лично от него договор с ДФЗ, както и с разписаното в бизнес-плана, неразделна част от подаденото заявление за подпомагане. Нещо повече, по желание на подсъдимия към договора е подписан анекс именно поради възникнали проблеми в процеса на разработване на стопанството и неговата поддръжка, довели до необходимост от промяна във вида на предвидените в бизнес-плана инвестиции.

При индивидуализация на наказанието, което следва да понесе подс.С., първоинстанционния съд е отчел релевантните за отговорността му обстоятелства. Правилен е изводът му за многобройност на смекчаващите я такива, обосноваващи приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, при наличие и на другата предвидена в закона предпоставка – и най-лекото наказание да е несъразмерно тежко. ПОС е отчел като

сметкаващи обстоятелства необременено съдебно минало на подсъдимия, трудовата му ангажираност, както и частичното изпълнение на задълженията по сключения договор с ДФЗ, респ. изразходване на предоставените му средства по предназначение. В допълнение към облекчаващите отговорността му обстоятелства следва да бъдат отнесени и подробните обяснения, които С. е давал в хода на съдебното следствие, с които макар да не е признал напълно вината си, все пак е съдействал за разкриване на обективната истина, показателно за което е, че в по-голямата им част същите са кредитирани от ПОС при обосноваване на фактологията на делото. Допълнителното оправдаване на подсъдимия С. от САС поради признаване на разходите от 10 050 лева, направени за закупуването на камион, и в резултат на това значителното намаляване на сумата, която е изразходвана не по предназначение, също следва да бъде отчетено. Така определеният от първия съд срок на лишаването от свобода от шест месеца следва да бъде намален на предвидения в закона минимум от три месеца. Отчитайки невисоката степен на обществена опасност на дееца, в чиито живот инкриминираното деяние действително е изолирана проява, САС намери, че наказание в този минимален размер ще бъде достатъчно за постигане на целите, визирани в чл.36 от НК.

САС счеете, че присъдата на ПОС не следва да търпи корекция в частта относно приложението на чл.66, ал.1 от НК. В случая безспорно са налице условията на посочената разпоредба за отлагане изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода спрямо подсъдимия С., при това не само от формална страна. САС също счита, че за поправянето на подсъдимия не е наложително той ефективно да изтърпи така наложеното му наказание лишаване от свобода. Ниската степен на обществена опасност на дееца и на деянието мотивира и настоящия състав да счеете, че определеният минималния тригодишен изпитател срок по чл.66, ал.1 от НК ще бъде достатъчен да осъществи предупредителната и възпираща роля, която се придава на института на условното наказание.

По възраженията на жалбоподателя:

При обсъждане на доказателствата, САС посочи и изложи съображенията си защо не приема за основателни възраженията на защитата за необоснованост на присъдата, съответно възприема фактологията, установена от първостепенния съд. Във връзка с твърденията на жалбоподателя за коректно и пълно изпълнение на задълженията, които подсъдимият е поел по сключения от него договор, следва да се посочи следното:

Както бе посочено по-горе, дали използването на отпуснатите средства е или не е по предназначение, е фактически извод, който във всички случаи е обвързан с конкретния предмет на договора за подпомагане, и най-вече с бизнес-плана, който самият бенефициент е изготвил и поставил като цел и задача за изпълнение. Несъмнено, начина и конкретните суми на разходване на отпуснатите средства, са предоставени на преценката на изпълнителя на бизнес-плана, доколкото същият не се отчита и не получава одобрение за всяко теглене от банковата сметка, респ. за всяко плащане. Всички негови действия по управлението /разходването/ на получените средства, обаче следва да бъдат пряко и непосредствено насочени към постигане на целите, инвестициите и основните дейности, заложили в бизнес-плана. Тъкмо такъв положителен извод за част от изхарчените средства не може да

бъде направен в конкретния случай. Не могат да имат такъв характер лични разходи по издръжката на земеделския стопанин /за отопление, храна, осветление и др./, в какъвто смисъл се излагат аргументи в пледоарията пред въззивния съд. Несъмнено всеки човек има минимална нужда от средства за посрещане на своите потребности, но целево отпуснатите финанси от Европейски фондове не могат да бъдат разходвани за възнаграждение и издръжка на земеделския стопанин, а следва да се използват само във връзка с дейността, за която те са предоставени. Потребностите на земеделския стопанин следва да бъдат посрещани от доходите, който той би могъл да извлича от така подпомогнатата негова дейност, което е и крайната цел на закона за подпомагане на земеделските производители, който несъмнено е и социално ориентиран.

В конкретния случай размерът на средствата, които не са използвани по предназначение е по-малък от оправданите такива /особено след извършената корекция на присъдата от въззивната инстанция/, но това обстоятелство не прави деянието несъставомерно, както се поддържа от защитата. В тази връзка, настоящият състав на САС обсъди и отхвърли възможността за приложението на разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, тъй като по-ниската степен на обществена опасност на деянието предвид спецификата на обстоятелствата при извършването му и по-ниската такава на дееца, не са достатъчни да обосноват извод за явна незначителност на деянието. Касае се за нецелево използване на една немалка по размер сума от 4 451,22 лева от общо отпуснатите финансови средства, с която са засегнати охраняваните от чл.254б, ал.1 от НК обществени отношения до степен, която ги характеризира като престъпление по посочената норма от Особената част на НК.

САС намери за неоснователни и възраженията на жалбоподателя за преждевременност на извършената проверка на стопанството на подсъдимия, както и за некомпетентност на извършилите я длъжностни лица. Фактологията по делото сочи, че проверка на място е извършена по повод на това, че подсъдимият, в качеството си на производител на продукт, сертифициран като биологичен, не е предоставил на ДФЗ изискано от него копие от сертификационно писмо или копие от сертификат. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно чл.26, ал.7 от ЗПЗП фондът може да изисква от подпомаганите лица да предоставят документи и информация за целевото използване на предоставените средства, както и да извършва проверки за това, без при това да е обвързан със срока на договора със земеделския производител. Нещо повече, в регламента на чл.26б от същия закон е разписано, че лицата, които ползват схемите и мерките за подпомагане по Общата селскостопанска политика, са длъжни да осигуряват на проверяващите: 1.достъп до обектите на проверка - офиси, производствени помещения, складове, земи и други; 2.пълна информация относно обекта на проверката; 3.достъп до всички документи, свързани с обекта на проверката, както и копия и извлечения от тях; 4.вземане на проби от земеделски и хранителни продукти, почви и води за контролен анализ. Във връзка с компетентността на длъжностните лица, които са извършили двете проверки на място, следва да се посочи, че същите като служители на ДФ "Земеделие" коректно са отразили в контролни листи моментното състоянието на пънчетата, от които „видимо“ не се е възпроизвеждала гъба-

кладница. Действително, с експертизата относно технологията за екстензивно производство на обикновена гъба кладница вещото лице се е ангажирало със заключение, че извършилите проверките инспектори към фонд „Земеделие“ – В.С., П.Г. и С.Н. „нямат необходимата компетенция по екстензивни технологии за отглеждане на кладница“. Дори и да се кредитира заключението на вещото лице в тази му част, това обстоятелство не налага извод за некомпетентност на посочените лица за извършване на проверка по посочените текстове от ЗПЗП. В кръга на правомощията си те са вписали в съответните документи констатациите си от извършената проверка. Самите контролни листи са доказателства по делото, но нямат обвързваща сила, поради което и отразените в тях факти подлежат на пълно доказване с всички доказателства и доказателствени средства, предвидени в НПК. Именно това е направено по делото - съдът не се е доверил единствено на съставените от длъжностните лица документи, а ги е разпитал като свидетели, респ. е допуснал посочената по-горе експертиза, чието изпълнение е възложил на несъмнено компетентно лице – хабилитиран преподавател по Горски недървесни ресурси. Следва да се посочи, че състоянието на стопанството, респ. на пънчетата, „заразени“ с гъбен мицел, не са единственото обстоятелство, от което първият съд е достигнал до извод за съставомерност на деянието. По делото са установени още поредица от факти, които сочат по един категоричен начин, че към момента на проверките не са спазени заплануваните дейности. В случая се касае за дейност, която поради естеството си подлежи на сертифициране, и отсъствието на съответните документи в тази насока е несъмнено доказателство в подкрепа на обвинителната теза. Дори и да се кредитират показанията на свидетелите, които поддържат, че са виждали по пънчетата да расте гъба кладница, респ. че са си купували от подсъдимия такава, това не разколебава извода, че за стопанството не е полагана необходимата грижа и не са изпълнени всички мероприятия по бизнес-плана, предложен от самия подсъдим, който включва не само поставяне на пънчетатата и инокулацията им с мицел, но и още редица дейности и инвестиции, конкретно разписани в него. Аргументи за неизрядното състояние на стопанството се откриват още в липсата на дневници и счетоводни документи за приходите и разходите, на първични документи за реализирани продажби на произведена гъба кладница, както и липсата на технологична карта и дневник, в които да се отбелязва историята на плантацията от кладница и на съответните сертификати за биологичен продукт.

Воден от горното и на основание чл.334, т.3 и т.6, вр.чл.336, ал.1, т.3, вр.чл.337, ал.1, т.1 и чл.338 от НПК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 260000 от 19.01.2021г. по НОХД № 269/2019г. на Пернишки окръжен съд, като я **ОТМЕНЯ** в частта, с която подсъдимия Р. Е. С. е признат за виновен за използване не по предназначение на сумата от 10 050 лева и на основание чл.304 от НПК го

оправдава за посочената сума по обвинението му за извършено престъпление по чл.254б, ал.1 от НК, както и **НАМАЛЯВА** размера на наложеното на подсъдимия Р. Е. С. наказание лишаване от свобода от шест месеца на ТРИ МЕСЕЦА.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС на РБ в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____